

САБОРНИК

БИЛТЕН БЕОГРАДСКЕ САБОРНЕ ЦРКВЕ
СВЕТОГ АРХАНГЕЛА МИХАИЛА

НЕДЕЉА, 3. ДЕЦЕМБАР 2017, ГОДИНА 19, БР. 12

О. Андреј (Конанос): ПОКАЈАЊЕ ЈЕ СЛАТКИ БОЛ ДУШЕ

Да имамо покајање, све би било потпуно другачије. Шта је, заправо, покајање, шта значи познати своје грехе?... У храму се стално молимо да нам Христос дарује да преостало време свога живота проведемо у миру и покајању. Стално се молимо за то, али нам то увек измиче. Измиче нам покајање! *Покајање* - како је то лепа реч! Промениће се мој ум (грчка реч *метаноја* се преводи на два начина: као *кајање* и као *промена ума* - прим.прев), мењам свој поглед на ствари, мењам свој начин размишљања, своје расположење, срце и однос према животу, другачије гледам на свет и на живот, постајем нови човек. Покајање значи препород, обнављање моје душе, као да враћам време узад и почињем изнова, постајем нови човек, поново постајем дете и окрећем нови лист у свом животу... Да бих на њему исписао нешто ново, бришем старо, избацујем то из свога живота и почињем живот испочетка. ...

Али, у нама нема покајања! ... Чак и сада, док слушаш ово, кажеш себи: “Шта, сад си нашао да ми причаш о покајању? Имам толико посла, треба да трчим по децу, да их узем из школе, треба да спремам, да идем у набавку, да идем по продавницама, треба да идем лекару и, уопште, имам толико посла да не знам где ми је глава! Времена имамо врло мало, недостаје нам, толико тога треба да урадимо, а не стижемо да обавимо ни најнеопходније. А, ти кажеш да се покајемо!...” Сећам се речи св. Јована Лествичника, који каже да је оно што све време не стижеш да учиниш, оно за шта никад немаш времена - управо она једина ствар за коју ће те Христос питати да ли си је учинио; једино за шта ћеш дати одговор пред Богом... Заједно са љубављу, са свим оним добрим што Господ жели од нас: смирењем, добротом, милостињом, са свим врлинама, које красе душу и животворе наше биће - заједно са свим тим питаће нас да ли смо имали покајање. ... Господ каже: “Ако ниси могао да оствариш сва она добра која си желео у животу, пошто си био немоћан, а ако си и достигао нешто, сам си то покварио својим злом и егоизмом, да ли се бар кајеш за све то? Да ли је стид покајања покрио све стране твога живота, све тренутке твога живота?” ... Бог нам неће судити зато што нисмо обишли све крајеве васељене миси-онарећи, ако нас Сам не позове да то чинимо. Бог ми неће судити зато што нисам васкрсао ни једног мртваца, зато што није моје да то чиним. ... Христос може да васкрсне мртвог, а ја не могу... Господ ме неће прекоревати чак ни због

тога што сам грешан, ни због тога што не могу да нахраним све сиромаше на свету, јер не могу то сам да чиним. ... “Али постоји нешто што сам очекивао од тебе”, рећ и ће нам Христос, “постоји нешто што си и ти, глина и прах, Моје створење - могао да учиниш, и што је требало да учиниш, и што сам очекивао од тебе целог твог живота. ... Да се покајеш! Да се макар покајеш... Нисам видео да тугујеш због себе, да си схватио своју меру, да схваташ оно што се може схватити. ... Видео сам да си крајње себичан, да си потпуно непоправљив, да нећеш дапустиш, да си крајње тврдоглав, да постоји велики инат у ономе што си говорио, у ономе што си мислио, у ономе што си радио. Инсистирао си да буде по твојем, ниси се кајао, твоје срце то није прихватало, увек је било тврдокорно, увек је остало непоколебиво у твојим трагањима, одлукама и покретима. Нисам видео сладост покајања у твојем срцу. Желим да видим да то признајеш, желим да се растужиш, да видим да си се спустио са неба на земљу и да улазиш у своју меру, да схваташ своју меру”...

Горке сузе су со живота, које чува живот да се не уквари.
Св. владика Николај

Покајање значи управо то - бол душе, али сладак бол. Бол који прати нада - нада у Христу. Бол који је праћен осећајем да постоји Неко, Ко је пред тобом. Само признај своју грешку, своју немоћ и буди спреман да заплачеш, да се разочараш, а Он ти неће дати да се разочараш. Увек ће те подржати, подићи поглед и рећи: “Види, дођи овамо. Довољно је то што си признао, довољно је што си схватио, довољно је што си познао истину - а то знање је највеће. ... Желим да прихватиш то, да твоја душа омекша, да твоје срце испуни сладост, да сузе потеку из твог срца. Да почнеш да Ме тражиш као потребу своје душе, да кажеш у себи, да шапнеш наглас и запеваш: *Господи, помилуј! Господе, смилуј ми се... Не могу, веома сам слаб. И кад то кажеш, даћу ти све остало!*” ... “Нека не прође ни један дан у твојем животу”, рекао ми је једном један Светогорац, “а да увече, пре но што заспиш, не кажеш Богу: *Боже, опрости ми моје грехове, које чиним сваког дана и које сам данас чинио!* Никад то немој заборавити! Немој ни један дан заборавити да си грешан, да си несавршен, да си учинио много грешака и да их познаш. А, неке и не знаш, неке ти се не откривају. То су грешке којих ниси био свестан, али које су изашле из твоје душе - као атмосфера коју си створио око себе, као поглед којим си некога ражалостио, као речи које си изговорио и ниси схватио како су одјекнуле у другоме. ... Сваке вечери, пре но што одеш на починак, признај то и немој осећати да си безгрешан, да си савршен, значајан, велик, страшан, нерањив

Најпре ће бити да сам плакао због неподношљивог осећања да сам одувек вољен. Да је баш због мене бедног и јадног небески Отац сачувао лепоту коју сам гледао...
Бакон Ненад Илић

и јединствен. Не! Човек си, а то значи да си немоћно створење. Велико си створење, највеличанственије створење у васељени, дело руку Божијих, префињено створење у васељени, мали космос. Јер, у човеку постоји читава васељена - наше срце, наша душа. И премда је космос тако велики, истовремено је и врло мали, немоћан и безначајан. А, покајање нам помаже да то схватимо. Управо је то оно што покајање чини, када нас Бог дотакне...

Разумемо наш грех као грех - не окривљујемо околности, породицу, одрастање, нити се ослобађамо кривице тако што кажемо да је грешити људски и нормално. Не, мера истинског човештва је Христос, и на Њега треба да се угледамо. ... До тренутка када приступамо Светој тајни исповести, мора у нама постојати одлука да поправимо свој живот или барем жеља и молитва за такву одлуку. *Мати Магдалина, Есекс*

ЉУДИ ГОВОРЕ О... СМЕЋУ И ДОТЕРИВАЊУ

Људи се данас не кају, не могу да схвате своје грешке. Осећамо да смо врло узвишени, да смо врло јаки, судећи по вестима и филмовима, и по томе како говоримо и како се свађамо са другима. Плашимо се да признамо да смо криви и говоримо: "Ако признам, шта ће рећи други? Ако кажем, покварићу свој имиџ. Данас је свет такав да човек, да би напредовао, треба да буде најбољи, никада не сме да призна да је погрешно, а ако то учини, појешће га". ... Сагрешења и грешке које стално сакупљамо скривени су од нас. Таложе се, а ми их никада не видимо, никада не размишљамо о њима. Дотерујемо се, улепшавамо се, миришемо се и упадљиво се облачимо. Забављамо се, плешемо, слушамо музику, гледамо филмове. Али, у нама постоји овај свет, скривени свет, свет душе, свет лепоте - али заједно са ужасом који се у нама накупио. И, ако никад не погледамо у тај ужас, ако га не дотакнемо, ако ову мочвару, ову жабокречину, никад не избацимо из себе, како би се видела сва лепота наше душе, ако не нестане ова прљавштина, како би се појавио свет љубави, свет душе, сав онај лепи свет који постоји у нама, шта ће бити? Дозволићемо смећу да се сакупља у нама.

Сећам се да сам једном, дошавши кући, заборавио да бацим смеће. Заборавио сам и сутрадан. Због мноштва својих послова, заборавио сам га и, кад сам ушао у кућу, овај смрад ми је ударио у нос. Такав је задах, смрад смрти који се осећа из наше душе. Оставио сам смеће код куће, два дана га нисам бацно и цела соба се усмрдела. Сад размисли: има људи, има наше браће, то смо ти или ја, који по читаве године остављају у себи све и свашта да се гомила: стања, тајне, скривене догађаје, за које не зна нико осим њих и Бога; нешто што су учинили или рекли, и за то знају само они и Бог. Они и Бог, или они и њихово ја. ... Велика је ствар увести ред у своју душу, очистити је, погледати шта то има у њој...

Архимандрит Андреј (Конанос), Грчка

У НЕДЕЉИ 26. ПО ДУХОВИМА ПРОСЛАВЉАМО:

- 03.(20) Преп. Григорије Декаполит (Претпразништво Ваведења)
04.(21) *Ваведење Пресвете Богородице*
05.(22) Св. муч. Кикилија; Свети апостоли Филимон, Архип и Апфија
06.(23) Св. Амфилохије Иконијски; Св. Григорије; Св. Александар Невски
07.(24) Света великомученица Екатерина
08.(25) Свети свештеномученик Климент (Оданије Ваведења)
09.(26) Преподобни Алимпије Столпник

То што вам није добро је само због тога што сте одабрали да изађете из мрака. То што вас мучи и пече су трагови прошлости. НИ ЈЕДАН ГАЗДА НЕ ВОЛИ КАДА МУ ИЗЛАЗЕ ИЗ КАФАНЕ. ПОГОВОТО СОТОНА, ЂАВО, ЗВЕР. Оне који му седе у подруму ни не види. Али, оне који су кренули уз степенице на врата прво ће частити турама, после ће вући другарски за рукав, вабиће давнашњим жељама, онда ће кренути да саплиће, удара, сече и реже. Обмањује, лаже и плаши. СВЕ ШТО ТРЕБА ЈЕ ДА ПРИТИСНЕТЕ КВАКУ И ГУРНЕТЕ ВРАТА. ЧИМ УЋЕ СВЕТЛО, РАСТЕРАЋЕ ДЕМОНЕ.

Неки су, тражећи вас, палили бакље и силазили у спасилачке мисије. Више их нема. Сада сте ви ти који треба да се врате по друге. Верујте.

Никола Хаџи Николић, фронтмен групе 357

ЉУДИ ГОВОРЕ О... ПОСТУ

Немој да ти главни садржај поста буде храна: кад је на уљу, када на води. Нека ти главни садржај буде смирена, али одлучна, борба са самим собом. Кад видиш да ћеш да се разгневиш на некога - а ти се заустави. То је твој пост! Кад кренеш у мислима или речима да осудиш некога - а ти се заустави, пресеци. То је твој пост!

Протојереј-ставрофор Буро Шуша

Драга браћо и сестре, када год осетите да вам је потребно да чистите праšину са своје душе и живота, можете слободно доћи на исповест, током и после јутарње и вечерње службе или бденија, или по договору са својим парохом, духовником или исповедником.

Сутра, на Ваведење Пресвете Богородице, св. Литургија почиње у 9:00, а у суботу, на преп. Алимпија Столпника, заупокојена Литургија почиње у 7:30.

Главни и одговорни уредник: протојереј-ставрофор Петар Лукић. Уредник издања: Ивана Радовановић. Тел. храма: 011/2636-684. Факс: 011/2636-566. www.saborna-crkva.com. sabornik@saborna-crkva.com. Тираж: 1000 примерака.